

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

93. szám.

Brassó, Szombat, augusztus 14-én.

II. évfolyam 1886.

Az elégtétel.

Ő Felsége a király legfelsőbb kéziratot intézett Tisza Kálmán kormányelnökhöz, melyben teljes elégtételt ad a sérelemért.

Csütörtöki lapunk megjelenése után vet-
tük az erre vonatkozó következő táviratot:

Budapest, aug. 12. A hivatalos lap közlése: Ő Felsége a királynak Tisza Kálmán kormányelnökhöz intézett legfelsőbb kéziratát, melyben legmagasabb sajnálatának ad kifejezést az utóbbi katonai események félremagyarázása felett.

A változásoknál csak katonai szol-
gálati szempontok voltak mérvadók.

A közös hadsereg szelleme ugyan-
az, mint király Ő Felségeé, a mi kezesség az iránt, hogy a hadsereg híven tel-
jesíti kötelességét a monarchia kifelé való meg-
védésére, valamint a belső rend, főnálló tör-
vényes és alkotmányos intézmények oltalmára.

A korona reméli, hogy az iz-
galom loyális és józan népénél,
pártatlan megfontolás mellett,
csak hamar elenyészni fog.

Ő Felsége bizalmát fejezi ki Tisza
kormányelnök hazafisága iránt s az ő e
tárgyban nyilvánított nézeteivel is egyet-
ért. — Végül meg van győződve, hogy ez
ügyre a kormány különös figyel-
met fog fordítani s szükség esetén, ha
törvényellenes igazgatások fordulnának elő, a tör-
vény egész szigorát fogja alkalmazni.

A sürgönyhöz nincs mit hozzáadnunk.
Nekünk legalább fényes az elégtétel.

Csak egy kérdésünk van az ellenzékhez:
Hát most még buktatni akarják Tiszát?

A mi kiállításunk.

A brassói iparegyelet f. hó 8-án megnyi-
totta az általa rendezett iparkiállítást. Az or-
szág harmadik iparúzó városának ipara van
itt bemutatva, még pedig oly szépen, hogy
nem kell pirulnia a rendező iparegyeletnek.
— Nyomasztó iparviszonyok között iparkiállít-
ásokat rendezni, valóban egyrészt nem he-
lyeselhető, másrészt nagyon merész vállalat.

Már pedig, ha valahol nyomasztók az ipar-
viszonyok ez idő szerint, úgy nálunk csakugyan
azok. Ámde ez nem tartotta vissza a kezde-
ményező együletet terve kivitelétől, sőt meg-
kétszerezett szorgalommal fogott ahhoz. Epen
a nyomasztó helyzet szolgált buzdításul arra,
hogy e város ipara a maga valóságában je-
lenhessen meg az ország előtt; hogy ennek
alapján sikerüljön — ha lehet — fentartani
a régi összeköttetéseket s kötni újakat.

Nem tagadjuk, hogy ismerve a helyi vi-
szonyokat, féltünk egy esetleges kudarczól.
Ámde mennél inkább aggódtunk, annál kel-
lemesebb volt a meglepetés, melyet ezen ipar-
kiállítás fényes eredménye szült.

Az áruház tágas termei visszatükröztetik
iparunkat. A textil-, fém-, bőr-, faipar s any-
nyi rokon ágaik, mindmegannyi méltó képvi-
selőkkel bir. Különösen a textil-, bőr-, fa- és
fémipar az, mely kiváló figyelmet érdemel.
Kezdve a legdurvább darócson — a finom di-
vatposztóig, itt minden ki van állítva; kezdve
a durva nyersbőrön — a legfinomabb szarvas-
bőr, mind megtalálja itt a látogató, még pe-
dig oly minőségben, mely bátran versenyez-
het a külföld hasonterményeivel.

A faipar minden neme itt készen áll;
szerszámok és butorok minden faja a tökéle-
tességet érte már el Brassóban s újból iga-
zolja, mit már annyiszor állítottunk, hogy a
hazai közönség csak ismerje meg iparunkat s
bizonyára meggyőződik róla, hogy sok iparág
tekintetében nem szorultunk a külföldre. Epen
ezt akarja dokumentálni a brassói iparkiállít-
ás. És ezt fogja dokumentálni akkor, ha meg-
felelő látogatottságnak örvend.

Az erdélyrészi s különösen a határszéli
iparosok eddig azon soha meg nem bocsát-
ható hibát követték el, hogy teljesen a román-
iai piacra alapították termelésüket. A hazai
piacot ignorálták. Soha a legkisebb hajlan-
dóságot nem mutatták az iránt, hogy terjesz-
kedjenek az ország belseje felé, hogy meghó-
dítsák maguknak a hazai piacot.

Ez az oka, hogy a romániai vámháboru
oly érzékenyen sújtotta őket. Ez az oka, hogy
most csaknem kétségbeesve, kenyér nélkül áll-
nak iparosok százai, epedve várva a mentő
segédelmet. — Ha Brassó város iparossága csak
tiz évvel ezelőtt is nyugot felé tereli iparát;
ha Brassó város iparossága csak tiz évvel ez-

előtt is kísérletet tesz vala arra nézve, hogy
textil-, bőr-, fa- és fémiparának Magyarorszá-
gon, nevezetesen a nagy magyar Alföldön s
általában a Tiszán túli területben szerezzen
piacot: — ma teljesen közönyös lehetne reá
nézve, ha vajjon monarchiánk és Románia kö-
zött köttetik-e vámszerződés, avagy nem.

Ámde a mi iparos osztályunk évszázado-
kon át tüntetőleg ignorálta a hazai fogyasztó-
közönséget, holott a természet által is mintegy
praedesztinálva lett volna arra, hogy terjesz-
kedjék nyugotnak, legyen gyártelepe az anya-
országnak s szorítsa ki magyar területéről az
idegen ipart. — Ez lett volna szerintünk hi-
vatása az erdélyrészi iparosságnak s iparnak.
S hogy ez nem történt, az egyedül az erdély-
részi iparosságnak saját maga érdekei ellen el-
követett bűne.

Évszázadok bűnét kell most egyszerre jó-
vátetni. Lehet és valószínű, hogy az erdély-
részi iparosok most sem törekednének erre,
hahogy kényszerhelyzetben nem volnának.
Igy azonban parancsol az éhség. Létfeltétele
a haza nyugoti részei felé való terjeszkedése.
— Belátták ezt már ők magok is. Az eddigi
nemzetiségi elfogultság helyébe a józan gon-
dolkodás kezd lépni. Meggyőződnek, hogy
egy kis előzékenység s versenyképesség mel-
lett a hazai közönségben oly fogyasztót talál-
nak, a melyet ők még ki sem elégíthetnek.

Bulgária és Szerbia piacza szépen kínál-
kozik, azokra is lehet számítani. Csakhogy ott
küzdeni kell tizszeres meg huszszoros, egész-
ségtelen versenynyel. Ellenben itthon, — le-
gyen meg a magyar közönségnek erős elha-
tározása, hogy csak honi ipart fogyaszt,
utasítson el magától mindent, a mi idegen —
feltéve, hogy itthon is kapható — s iparunk
évezredekre kiható biztos piacot talál. Ezt
akarja s ezt fogja kihasználni az erdélyrészi
iparosság. Meg fogja ismertetni magát a hazai
közönséggel.

Egyik legalkalmasabb mód erre a kiállít-
ások rendezése. Ennek köszöni létét a való-
ban fényesen sikerült brassói kiállítás. Most
Brassóban mutatjuk be magunkat, majd kisebb
mértékben elmegyünk Kolozsvárra is.

Mindez azonban hiábavaló fáradság és
költség, ha e kiállítások nem örvendenek nagy
látogatottságnak. Ez az első feltétel, e nélkül
semmi gyakorlati cél elérve nincs.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Kié az érdem...?

Hogy városunk halad szünetlen
S ha így megy, túltesz még Brüsseln*.)
Az csak örvendetes dolog.
S ha kérde: kié az érdem?
Arra egy nagyot gondolok.

Talán a szépítő bizottság,
Mi e városnak új képet ad...!
De tévedni nem akarok,
S ha kérde: kié az érdem?
Egészen másra gondolok.

Mert hát kérem aláztsággal,
— Adjuk a dolgot egy példával —
Ha a házhoz vendég jövend,
Hogy méltóképp fogad hassuk:
Előre tisztitunk mindent.

Dolgozik a ház apraja, nagyja,
Állni az asszony egyikét se hagyja.
Tiszta legyen a kerti út,

Házon kívül, házon belül
Ne lássék a szemét sehunt.

Nem tévedek, ha nyíltan mondom,
Brassóval történik oly módon;
Vendége jön néhány ezer,
S hogy a szemét ne látszassék:
Hát bizony takarítani kell.

S az ipar-kiállítás, a mi
A vendéget fogja vonzani,
Ő érte az egész dolog;
S ha kérde: kié az érdem?
Egyenesen rá gondolok.

De hát majd... ej, de mit beszélek,
Bottlottam — engedelmet kérek!
Kérdeni akartam csupán:
Tartani fog e szép dolog
Majd a kiállítás után...?

Hogy e város haladjon szünetlen
S egykor túltegyen majd még Brüsselen:
Álljon itt arra egy tanács:
Rendeztessek minden évben
Egy kis ipar-kiállítás.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: **Brankovics György.**
(Folytatás.)

(11)

Mily nagy volt azonban remülete, a midőn ott
egy agg nőcseléd arról értesítette, hogy az öreg urat
egy hét előtt temették a felesége mellé s most re-
megve várja az ifju urat haza Ferencz, gyermeket
azonban ő sem látott.

— Talán épen azon pillanatban mult ki az
atya, a midőn —

Nem ejthette ki azt a szót: „a fia,” a zokogás
elfojtotta hangját s ólomlábakon vánszorgott vissza a
vendéglőbe.

Ósdy gróf szempilláit is összehúzta e hír halla-
tára valami ideg. Arcza elsötétült s halkan kérde:

— És most hová?

— Vissza Bécsbe! — nyögé Sarolta, minden
reményét Ósdy titkárába: Illésházy Kálmánba helyezve,
a ki Sándornak kebelbarátja s mater Dolorosának
fivére volt s a szöktetési terv készítésében igen jelen-
tékeny szerepet játszott.

Sajnos, a gyermekről s Ferenczről ez sem tu-
dott felvilágosítást adni; megígérte azonban, hogy ke-
zébe veszi az ügyet s ha föld alá bujtak volna is,
előteremti őket. Ósdy gróf rendelkezésre bocsájtá tár-
czáját s Párisba öhajtott, Saroltával együtt menni.

*) Tudvalevőleg az európai városok között Brüsselnak van
a legtisztább és legrendezettebb sétányai, parkjai.

Az iparkiallítást rendező iparegylet már is megtett mindent, hogy a kiállítás látogatottságát előmozdítsa. Kieszközölt a m. kir. államasutak összes állomásairól 50%-kal mérsékelt vasuti jegyeket. Meghívókat ugyan nem bocsátott ki, de hírlapilag hívta meg a hazai közönséget. És én — bár nem vagyok hivatalra — csak hazafias kötelességet vélek teljesíteni, ha figyelmeztetem a hazai közönséget az alkalomra, melyen színről-szinre megismerhetik a brassói ipart.

Az iparkiallítással kapcsolatban e hó 19-ikén meg fog nyitni a gazdasági s állatkiállítás is. Az utóbbinak tartama csak három nap lesz; augusztus 19-én megnyílik, 22-én bezárul. Ezt a gazdasági egyet rendezi s szintén elég érdekesnek ígérkezik.

Augusztus 18-ától 25-éig városunk különféle ünnepélyességek színhelye lesz. Ez ünnepélyek igaz, hogy szász jellegűek, de azért elég vonzóak arra nézve, hogy a hazai magyar közönség is megtekintse azokat. Annál inkább is, mert oly ritkán van alkalmunk ezen nemzetiségi elemet, melyről eddig oly kevés jót hallott, de mely újabban az egyedül helyes irány felé közeledik, t. i. hozzánk magyarokhoz, így együtt látni.

E mellett maga Brassó s vidéke is megérdemli, hogy meglátogassák. Bérczes hazánkban kevés ily regényes, szép fekvésű városa s vidéke van, mint épen Brassó.

Mindezek elég vonzerővel bírhatnak a t. hazai közönségre nézve, hogy meglátogassák városunkat. Jőjjenek: lássanak a maguk szemével. Jőjjenek s győződjenek meg saját maguk, hogy hazánk keleti határszélén egy európai kultúrával bíró, nagyobbára iparosokból álló nép van, mely megérdemli a nemzet rokonseenvét. Jőjjenek s legyenek meggyőződve, hogy e város falai között szívesen látott vendégek lesznek.

Szt. J.

A gasteini találkozás után. A Journal des Débats Németország és Ausztria-Magyarország ellen azt hozza föl, hogy Bulgáriával szemben nem tanúsítottak oly erélyt, mint Görögország ellen s hogy ártottak Oroszország befolyásának a Balkán-félszigeten. Cikkét e lap így végzi: Európa a gasteini találkozás után bizonytalan kényelmetlenséget érez; úgy tetszik, hogy a válság nincs közvetlen közel, de átmeneti stádiumban van. Az a benyomás érezhető, hogy új csoportosulások vannak készülöben, s hogy az eddigi megszokott diplomáciai kombinációk sokat veszítettek szoliditásukból.

Katolikus lapok közlése szerint a pápa az uralkodók gasteini találkozására előtt levelet írt Ferencz József királyhoz s abban örömeinek adva kifejezést a találkozás fölött, reményét nyilvánítja, hogy ez összejövetele az uralkodóknak az egyháznak javára is fog szolgálni.

Román lapszemle.

Alig van pár hete, hogy a bukaresti „Telegraful” tele torokkal trombitálta azt a nevetséges frázist, hogy Magyarország a kis Románia lábai alatt hever,

Sarolta ellenben nem óhajtott a világot s az embereket látni, nem legalább addig, a míg gyászéve tart. Bécsben kívánczozott maradni.

— Azt hiszed, — mondá a keserűség hangján — én mulatni s az emberekkel érintkezni vágyom? Legkevésbé sem! A kegyvesztett emberrel szemben a legnyomorultabb szolga is érezteti, hogy ő még valami! A magányt óhajtom én is! Maradjunk itt, nem bánom, de a külvilágra nézve gyászéved leteltéig meghalunk!

Ósdy gróf elbocsátá cselédségét, magyarországi jószágára küldte lovait s bezáratta a palota kapuját, a melynek egy év óta csak egyetlen ember lépte át a küszöbét s az is néma volt. — — —

De im, elérkezett az ötödik nap s a szerzetes egy szobaleány kíséretében lépett be Sarolta szobájába.

— Gyermekek! — szólt szeliden — gyászéved letelt, búcsúzzál el a czellától, mert az rövid idő múlva örökre bezárul. Ime szobaleányod, elkísér lakosztályodba; siess átöltözködni, atyád a társalgó teremben vár.

Sarolta várva-várta ezt a pillanatot s most mégis megdöbbsen a szerzetes kijelentésétől. Kimondhatatlan s leirhatatlan az érzés, mely hatalmába kerítette lényét. Szíve tárgult s összehúzódott egyszerre. Tombolni szeretett volna örömeiben, hogy megszabadul attól az embertől, a kit szíve mélyéből gyűlölt s

hogy a vámháboru tönkre tette a kevés magyarokat, kik Romániába vándoroltak az éhhalál elől, s több ilyen ágaskodó semmiséget. Még szánakozó mosolyra sem méltattuk a „Telegraful”-nak ezen kérkedő hányavetiségét, mert tudtuk, hogy ő maga sem hiszi, hogy igazat írta. Legfennebb szeretett volna néhány erdélyrészi posztógyárást és más iparost kiédesgetni Romániába, kik, ha kimennek, lássák aztán, hogy mi képen fognak ott megélni.

Segítették a „Telegraful”-nak, hogy ilyen fennhangon dudáljon, a mi lapjaink körül is némelyek, nem csak román és német lapok, de magyarok is. Ma már kissé alább szállott a kérkedő hang odaát s ide haza sem tulajdonítja pl. a „Gazeta” a vámháborut egyedül a magyar kormánynak. „Mikor látták, hogy a monarchia és Románia között a vámháboru kikerülhetetlen, mind a két részen azt hitték, hogy ezen háboru következményeit könnyen elhordozhatóvá teendik s idővel nagy előnyükre fordíthatandják. Kormányunk azzal vigasztalt, hogy új piacokat szerzend a Balkán-félszigeten az erdélyrészi ipar számára s így a végpusztulástól meg fogja menteni.” A romániai kormány a nyugati államokkal kötött szerződéssel ígért nagy előnyöket, és elterjesztették az országban, hogy most már lehet nemzeti ipart teremteni.

„Most már kitűnik, hogy a várakozások és remények mindkét résztől vermesek voltak. Egyetlen éjszaka nem lehet sem új piacokat, sem nemzeti ipart teremteni. (Nem lehetett volna ezt május előtt Romániának megszogni?) Ily eredmények elérésére mindekelőtt sok idő, sok munka, előkészület és kedvező körülmények szükségesek. A „Pester Lloyd” egyik tudósítja eleven színekkel írja le, hogy milyen önámítás volt azt hinni, hogy iparunk Bulgáriában csak egy tenyérnyi tért is fog hódítani. Ha brassói kiállításunk sok szép iparczikkeire tekintünk, fáj szívünk, ha megdondoljuk, hogy ilyen iparnak életerét elmetszették. Romániában is a nemzeti ipar teremtésébe vetett reménykedés, legalább mostan, nagyon vermes.”

Igy vélekedik a „Romanul” is augusztus 22-iki vezércikkében, mondván:

Minden alapos szerződésnek elve: da, ut des, (adok, hogy adj). Kormányunkra vetvén a vizes lepedőt a szerződés meghiusulásaért, ezt kérdezi: Remélhetjük e hogy ezen küzdelemből nemzeti ipar támad Romániában? Nagyon szeretnénk erre „igen”-nel felelni, de sajnáljuk, hogy nem tehetjük. Erre aztán a kormányt hibáztatja, hogy nem készítette elő a nemzeti ipart, hibáztatja, hogy most szüntette meg a statisztikai hivatalt, hogy nem számíttatta össze, hogy mit és mennyit termel Románia, hogy minő iparágakra van szükséges és mennyi a fogyasztása. Hibáztatja azért is, hogy szerződést kötött a nyugati államokkal a nélkül, hogy számba vette volna, hogy mely iparczikket kellett volna kizárni. Ily viszonyok között egy tőkepezés sem kockáztatja tőkéjét olyan iparban, melynek a szerződések bizonytalansága miatt nincs biztos jövője

E szerint — így végzi a „Gazeta” — beteljesedik amaz előrelátók nézete, hogy a vámháboru következménye mindkét részre nézve felette érzékeny fog lenni. Természetes, hogy a „Telegraful” még nem beszél így; de majd fog ő is. Most azzal mulatja magát, hogy mi mindenért hibáztatja az ellenzék a Bretiano-kormányt. Ha valamelyik közpénztáros sikkaszt; ha

mégis utánna szeretett volna futni, hogy megköszönje ígéretének a beváltását.

A jó bécsiek szájtátva állottak meg Ósdy gróf palotája előtt, a midőn látták, hogy kapui feltáruultak s a régi borotvált állu portás ismét ott pompázik, paszományos diszöltönyében s ezüst koronás botjával és hogy a nyitott ablakon ismét szabadon sétál ki s be a szellő és a nap fénysugara ismét ott játszik a meggy-szín bársony függönyök arany rojtjain.

De nem csak kívül, hanem a palota belsejében is megváltozott az élet.

Sarolta szobájából sebes léptekkel távozott s haladt át a fényes termeken a szerzetes.

Tele tudóval szivta a betóduló üde levegőt s öltözőjébe érve, gyorsan ledobta magáról a csuklyát, kifogástalan fekete szalonruhát öltött s csengetett.

— Parancsol, kegyelmes ur! — hangzott, mint egy év előtt, a fekete harisnyás komornok sima ajkáról a szó.

— Itt a fodrász? — kérde Ósdy.

— Szolgálatjára!

— Jöhét! — S ezzel a pipereasztal előtt levő karosszékbe helyezkedett.

— Miként parancsolja? — kérde a fodrász hajlongva.

— Mint azelőtt! — válaszolá a gróf.

(Folytatása következik.)

a tanár nem jár előadásra, ha a katonatiszt veri a közvétezt, ha a városi tanácsos nem teljesíti kötelességét: mind ezekért a kormány a hibás. Hát csak ennyi? kérdezi a mi ellenzékünk. Oh nem, egy egész vezércikk minden sora csak azt sorolja elő, hogy mi mindenért hibás a kormány. Jégeső, tűz, villám, árvíz, tolvajság... minden, de minden a kormány hibája miatt sújtja az országot.

Hanem elég ravasz, hogy a vámháborut ne említse. Majd elkerül a sor erre is. A „Tribuna” szokása szerint mosdatlankodik. Most azon tombol örömben, hogy egyetemünket nem hitták meg a heidelbergi ünnepélyre. Malmára jött a „Heinze”-viz s ugyancsak önti a daralíztet, kavicscsal vegyítve, a frissen vágott kő alul. Gondolja: ez is jó olvasóinak, hogy táplálja bennük a magyar egyetemek iránti el-lenszenvét. „Eljő előbb utóbb az idő, mely bebizonyítja, hogy a magyar uralom korszaka a miveltségnek hanyatló kora volt.

No, ez már igaz, főleg ha a „Tribuna”-ból fogja az utókor ezt a korszakot megítélni: akkor csakugyan, „A fost epoca de decadenta.” Ilyen alá még csak ő sülyedett, hogy ezeket írja:

„A magyarok csak megsemmisíteni tudták a létezett nem magyar miveltség csirait, azonban az igazság iránti szeretet hiánya miatt nem bírtak magyar nemzeti miveltség-réteget teremteni, sem pedig az idegen miveltséget elsajátítani.” S ezt a lapot a magyar birodalomban nyomtatják, magyar törvények védelme alatt.

Czenkalji.

Jogtalanságok lánczolata.

IV.

Jog és jogtalanság, alkotmány s önkény synonym fogalmak voltak a városi hatóság előtt, — ha arról volt szó, hogy valaki — a kinek arca véletlenül nem kvadrált nekik — tönkre tétessék.

Mikor látták, hogy évek hosszú során át folytatótt jogtalanságaik kudarcot vallanak s célhoz nem vezetnek, végre elhatározták magukat, egy időre a törvényes utra lépni.

Az utat feltétlenül ki kellett építeni. Nem is lett volna akadály ennek útjában, ha hogy a tanács és képviselő végrehajtja a bírói ítéletet — melyet, mellesleg mondva, ki is kerülhetett volna. Ámde épen ezt nem akarták, habár ki voltak téve azon veszélynek, hogy a város ellen végrehajtás lesz foganatosítva.

Lukhardt — mint fennebb láttuk — felajánlotta a békés egyezséget. A város nem vette igénybe a reá nézve annyira előnyös ajánlatot.

E helyett folyamodott a tanács a közmunkaügyi miniszterhez, engedné meg a kérdéses telek kisajátítását. A miniszterium s helyi hatóságok között három éven át folyt a tárgyalás ez ügyben, míg végre 1883-ban leérkezett a kisajátítási engedély.

Lukhardt ismételt békés egyezséget ajánlott. Ekkor végre kiküldetett a város részéről Bartsch (a nagy! Szerk.) s egy képviselői tag, hogy érintkezésbe tegyék magukat ajánlattevővel. Ez azonban még maig is várja az érintkezést.

A kisajátítás 7 $\frac{1}{2}$ méter széles utra szólt. Ez ki is lön sajátítva a maga módja s rendje szerint. Csak-hogy a város nem 7 $\frac{1}{2}$, hanem 10 méter széles utat készített. Ehhez természetesen további 2 $\frac{1}{2}$ méter széles területre volt szüksége.

Nem is törte sokat a fejét, hogy honnan vegye. Ott volt Lukhardt telke; meg sem kérdezték őt és elfoglaltak további 2 $\frac{1}{2}$ méter széles területet.

Quo jure? — azt nem kérdezték. Hisz az isten is úgy teremtette a világot, hogy azt mondta: „Legyen!” — „És leve.” A tanács is azt mondta: lenni kell! És Bartsch ur, a nagy, azt felelte: „Lesz!” — „És leve.”

A birtokától megfosztott, tulajdonjogaiban ismételtel sértett Lukhardt óvást emelt fel ez ellen. Nem használt. A böles tanács nem zavartatta magát.

Ekkor Lukhardt új birtokháborítási pert indított a város ellen.

Érdekes azonban, hogy a város a kisajátítási összeget sem fizette ki hónapokig, — habár a szerződés megállapította is a fizetési határidőt. Majd egyenesen meg is tagadta a fizetést, okul adván, hogy a szerződés hiányos, felkérve ugyanekkor a megye közigazgatási bizottságát új tárgyalás kitűzésére.

A közigazgatási bizottság tőle már megszokott erélylyel utasította a várost, fizesse ki azonnal a szerződésileg kikötött összeget s egyuttal fogjon azonnal hozzá az út kiépítéséhez, békés uton egyenlítő ki a netalán fennforgó differenciákat.

A tanács azonban — mint mindenben — egyoldalulag vette a közigazgatási bizottság határozatát. Az utépítést kötelezőnek vette, de a differenciák kiegyenlítéséről tudomás sem vett. Fogta magát s ér-

tesítette Lukhardt tulajdonost, hogy telkéből 100 m. területet elvesz, a mit tényleg meg is tett.

Jogosan-e, az kérdés tárgyát Brassó város tanácsánál nem szokta képezni.

Elfoglaltak tehát újból 100 négysz. — m. idegen területet, még pedig — s ez a legszebb a dologban — azon igazolással, hogy a midőn a közigazgatási bizottság arra utasította őket, hogy az utépitést kezdjék meg, ugyanekkor azt is mondotta ezzel, hogy vegyék el önkényesen másnak tulajdonát.

Ezzel egy újabb birtokháborítási keresetet szereztek a városnak, melyet — mint az előbbieket, ismét panaszos nyert meg. A járásbíró, mint illetékes hatóság, 1884. évi 1128. számú ítéletével birtokháborításban vétkesnek mondotta ki a várost, elítélte a költségek fizetésére s a status quo teljes helyreállítására.

A textil-iparosok és kereskedők figyelmébe.

A n.-szebeni m. kir. postaigazgatóság következő átiratot intézte a *»brassói kereskedelmi és iparegylet«*-hez:

Szám 4300.—1886.

A tekintetes kereskedelmi és iparegysületnek

Brassóban.

A nagyméltóságú közmunka- és közlekedési m. kir. miniszteriumnak f. évi július hó 31-én 28903. szám alatti rendeletével utasítja alóli igazgatóságot, hogy az alsóbb rendű postai közegek egyenruházatához szükséges anyagok, miként vászon, gyapot, dréll, zöld csinvat, stb. szállítására a tekintetes egyesület közbenjárását vegye igénybe.

Alóli igazgatóságnak évenként a következő cikkek szállítására van szüksége, u. m: 310 méter (0.58 cméter széles) avatott drill vászonra, 265 (0.78 cméter széles) zöld csinvatra, 260 méter szürke gyapotbélésre, 400 méter kalmuk bélésre, és végül 250 méter vászon bélésre; a megrendelés a szükséghez képest több vagy kevesebb mennyiségre is szólhat.

Tisztelettel megkeresem ennél fogva a tekintetes kereskedelmi és iparegysületet, miszerint a fent említett cikkek szállítását az ottani kereskedők és gyárosok között közhírré tenni, az esetleges pályázok ajánlatait pedig legkésőbb e hó végeig idejuttatni szíveskedjék.

Végül megjegyzem, miszerint a tekintetes egyesület közvetítése mellett ide beérkezendő ajánlatok 50 kros bélyeggel kell hogy ellátva legyenek, valamint szükséges, hogy minden egyes cikkből egy-egy minta ahhoz csatoltassék.

Nagy-Szeben, 1886. augusztus hó 5.

A m. kir. postaigazgató helyett.

Kerk.

Fenn nevezett egyesület választmánya f. hó 11-én tartott üléséből ezt oly megjegyzéssel hozza az érdekeltek tudomására, hogy 50 kros bélyeggel s minden egyes cikkből egy-egy mintával ellátott ajánlataikat legkésőbb f. hó 24-ig az egyesület titkárához (Szerényi József szerkesztő; lakik: Bolonya, mester-utca 325. sz. a.) beadni szíveskedjenek, hogy azok e hó végeig a tek. postaigazgatóságnak Nagy-Szebenbe legyenek felterjeszthetők.

Bukaresti levél.

Bukarest, 1886. aug. 12.

A bukaresti magyar társulat új épülete már elkészült. Jelenleg a festészetet folynak a munkálatok. A menyezetet — mely igazán disze a szép, nagy teremnek — néhány nap múlva hagyja el a festő ecsete s úgy látszik, hogy tíz-tizenkét nap alatt az oldalfalak is készen lesz művészileg dolgozó festőnk.

A társulat választmánya páratlan szorgalommal igyekezett figyelmét minden kellékekre kiterjeszteni, nem kimélve fáradságot, költséget, hogy mennél nagyobb vonzerővel bírjon az épületnek minden terme, mely a társalgásnak, szórakozásnak olvasásnak, színháznak táncznak és egyéb mulatságnak ad külön-külön kényelmes helyet. Az épületnek ünnepélyes megnyitása a jövő hó közepére van tervezve.

Örömmel üdvözlí magyarságunk a társulat választmányát, hogy annyi küzdés után végre megteremtette azt a házat, melynek hivatása magába fogadni és egyeölvasztani szétforgácsolt magyarságunkat. Méltó dicséretet és elismerést érdemel a választmánynak minden tagja, mert egy szívvel, lélekkel munkálkodtak a társulat előhaladásán. Vállvetve igyekeztek azt fenntartani azon nehéz napokban is, midőn az egyesület magva vert gyökeret közöttünk s egyesület és társulatok gombamódra szaporodtak, elforgácsolandó az összetartó erőt: ez mégis fentartotta állását nem ingott meg soha, bár létszámát csonkíthatták az új egyesületek.

„Osztrák-magyar egyesület“ „Társalgó és segélyező egyesület“ „Magyar dalárda“ „Osztrák-magyar kaszinó“

„Mükedvelő társulat.“ Ezek mind megannyi csoportokra osztották fel, vagy szét darabolták magyarságunkat az anya társulathoz való ragaszkodástól! De most már közeledik az idő mely meghozza magával magyarságunknak ama rég táplált vágyát, hogy érdekeinknek megfelelő egyezség jöjjön létre az anyatársulattal.

A „Társalgó és segélyező egyesület“ már aluszik! A „Mükedvelő társulat“ pedig szunyadozó felben van. mivel tizenhat kiváló és jeles működő tagja több pártolókcal együtt a „Dalárda“-hoz csatlakozott. A „Dalárda“ minden egyes tagja pedig alig várja azt a pillanatot, hogy egyesüljön az anyatársulattal, mely kitűnő választmányának hazafias támogatása mellett véglegesen ujja szervezkedik.

A „Dalárda“ e hó 8-án is igen szép nyári mulatságot rendezett a város központján, a „Zsafir“ kertben, hol a román és német közönségből is tulnyomó számban vettek részt és szünni nem akaró tapsokkal fogadták szép sikerrel énekelt dallamait.

A mulatság déli 12 órától éjjeli 2 óráig tartott, igen példás rendben folyt le. A tiszta jövedelem reményen felüli volt.

A rendezendő ünnepélyről, a csatlakozásról s több más fontos eseményről, melyek nemzetiségünket érdeklik, nemsokára örömdetes híreket közölhetek, ha a tekintetes szerkesztő ur becses lapjában kegyes lesz tért engedni szerény soraimnak *).

h. r.

Fogarasmegye rovata.

Főlvétel a fogarasi állami középkereskedelmi iskolába.

Folyó évi szeptember elején közép-kereskedelmi iskola fog megnyitni a fogarasi állami hatosztályu polgári fiú-iskolával kapcsolatban első évi folyamattal s a következő 1887/88 és 1888/89-ik években fokozatosan három évfolyamu szakiskolává fejlődni.

E tanintézetbe (az első évi tanfolyamra) csak oly növendékek vétetnek fel, kik a gymnasium, polgári vagy reáliskola 4-ik osztályát sikerrel végezték, vagy a kik legalább 14 évesek és az említett iskolák ezen osztályaiban taníttatni szokott tantárgyakról felvételi vizsgálatot állanak ki.

A felvett tanulók kötelesek lesznek 1 frt beiratási és 10 frt tanítási díjat fizetni; mely utóbbi két részletben is fizethető. Jó előmenetelű tanulók szegénységi bizonyítvány alapján tandíjmentességben és tankönyvekkel való segélyezésben is részesülhetnek.

Vidéki tanulók részére a szülők óhajtatására mérsekelt díju (havi 1 frt.—1 frt 40 kr.) és kellő felügyelettel egybekötött elszállásolásról is gondoskodik alóli igazgatóság.

Az utolsó (harmadik) évfolyamot végzendő tanulók kötelesek lesznek idején a közoktatási és kereskedelmi miniszterek kiküldöttjei jelenlétében zárvizsgálatot állani ki, a mely ugyanazon miniszteri szabályrendelet szerint tartatik meg, mint a kereskedelmi akadémia czímet viselő szakiskolák 3-ik évfolyamát végzett tanulók zárvizsgálatai s az arról nyerendő bizonyítványok is teljesen egyenlő érvényűek lesznek emezekéivel.

A zárvizsgálat megfelel a középtanodai (gymnasiumi és reáliskolai) érettségi vizsgálatoknak s azon ifjak, kik azt sikerrel kiállják:

a) igénynyel bírnak az egy éves önkéntes katonai szolgálatra, ha kimutatják, hogy a középkereskedelmi iskolába lépés előtt a gymnasium, polgári vagy reáliskola 4-ik osztályát elvégezték.

b) Továbbtanulást végett átléphetnek a magyaróvári gazdasági akadémia s az összes hazai gazdasági tanintézetekbe; a kik pedig kereskedelmi iskolai szaktanárokká kívánják kiképeztetni magukat, beiratkozhatnak a hazai egyetemeken a megfelelő tudományágak tanulmányozására, minek végeztével kereskedelmi középtanodákra szóló szaktanári vizsgálatot állhatnak.

c) A kik tovább tanulni nem kívánnak, a szoros értelemben vett kereskedelmi s az ipari vállalatok és pénztintézeteken kívül az 1883. évi I. t. cz. alapján alkalmazást nyerhetnek mind ama közigazgatási és állami hivatalokban, melyek betöltésénél a nevezett köztisztviselők minősítéséről szóló törvényezikk középtanodai érettségi vagy evvel egyenlő rendű középkereskedelmi iskolai zárvizsgálati bizonyítványt követel.

Felhivattak tehát mind ama tanulók, kik a fogarasi állami középkereskedelmi iskola I-ső osztályába szándékoznak belépni, hogy megfelelő okmányaikkal (keresztlevele, iskolai bizonyítvány s esetleg szegénységi bizonyítvány) legkésőbb szeptember 10-éig jelentkezzenek felvétel végett alulírott nál.

Fogarason, 1886. augusztus 6-án.

Váro Benjámin. igazgató.

*) Mindenkor készséggel s örömmel adunk tért Romániában élő testvéreink ügyét objektív tárgyaló közleményeinek, sőt kérjük is, hogy gyakran keressenek fel.

Küküllőmegye rovata.

Nyilvános köszönet a segesvári ev. ref. templom és papilak javára befolyt kegyes adományokért.

(Nyolczadik közlemény.)

A segesvári ev. ref. templom és papilak javára a következő adományok folytak be hozzám, mint az egyházközség pénztárnokához: Az 1683. sz. iven Rima-Szombatrol: Tornos György 1 frt 10 kr; Zsigárdi Lajos 30 kr; Veres Lázár, Perjesi Gyula, Székely Gyula 20—20 kr. — Az 1662. sz. iven Uj-Aradrol: Medreczki János járásbíró ur szives gyűjteményéből begyűjt 21 frt. — Az 1653. sz. iven: a veszprémi takarékpénztár 10 frt. — A 264. sz. iven Kibédrol: Kövér András ref. lelkész 1 frt; az ev. ref. egyház 3 frt. — Az 571. sz. iven Csermelyrol: Sturmán György 5 frt. — Ae 1764. sz. iven: Paksi Károly hajdu böszörményi polgármester gyűjtött 5 frtot. — Az 1606. sz. iven Sárkányból: László Gergely 2 frt. — A 295. sz. iven Erzsébetvárosrol: Pap István ref. lelkész 1 frt 50 kr. — Az 1544. sz. iven Csik-Szeredából: Kis Gábor, Pál István 1—1 frt. — 352. sz. iven Patakfalváról: Maksai Áron ref. lelkész 96 kr. — Az 1788. sz. iven Györről: Martonfalvai Elek törvényszéki elnök 2 frt; Kovács Seb. Lajos kir. alügyész, Kis Gábor törv. bíró, Prágai Károly ügyvéd, Balogh Gábor ügyvéd, Zamler Károly ügyvéd, Vörös Jenő ügyvéd, Karvasi Kálmán ügyvéd, Horváth Lajos ügyvéd, Szalacsi ügyvéd, dr. Beliczei ügyvéd, Kis Ernő ügyvéd Valicz Károly ügyvéd, dr. Ziskai Antal ügyvéd 1—1 frt; dá. Felber Arthúr törvényszéki jegyző, Laza Károly járásbíró, Kampis Iván albiró, Mihálc közjegyző, dr. Leszlényi ügyvéd, Erdős Kálmán ügyvéd, Fábóni Gusztáv törvényszéki bíró, dr. Reichenfeld ügyvéd, Krausz ügyvéd, dr. Csukási, Bene Noé ügyvéd, Varga ügyvéd, Bienenfeld ügyvéd, Perl ügyvéd, Szendrői Sándor ügyvéd 50—50 kr. — A 489. sz. iven a a surkorói ref. egyház 1 frt; az ev. ref. egyházközség egyes tagjaitól 3 frt 61 kr. — A 407. sz. iven: Bíró Áron kökösi ev. ref. lelkész gyűjtött 4 frt 74 krt. — A 2046. sz. iven Pakról: ifj. Vigyázó Rezső, Kektetvérek, Bekker Zsuzsanna, Fördös Géza 1—1 frt; apróbb adományokból 2 frt 10 kr. — Az 1273. sz. iven Pápáról: Jádi tanító, képezdei igazgató 1 frt; Pápavidéki közmívelődési egyesület 1 frt. — Az 1383. sz. iven a kisujszállási ev. ref. egyház 10 frt. — A 354. sz. iven Alsórákosról: a ref. egyház 4 frt; Nagy Sándor ref. lelkész 2 frt; Rákos államás 1 frt 50 kr; Söfelvi Béla, Miesz Vilmos 1—1 frt; Gábor Lajos 10 kr; ifj. Gábor Lajos 40 kr. — Az 1940 sz. iven Kolozsvárról: Nagy Béla 5 frt; Hirling Mihály 2 forint; Székely Lajos. Madéfalvi István József, Trándafir Miklós, Gyulai Árpád, Groisz Károly, Mózsá Imre 1—1 frt. — A 392. sz. iven Bikkfalváról: az ev. ref. egyház 2 frt; Vén Mihály lelkész 1 frt. — A 337. sz. iven: özv. Ugron Jánosné 5 frt; Horváth Berta, Henter János 1—1 frt; Varga Zsigmond 80 kr; Soós Farkas 50 kr; Peterfi Ferencz, Mester János 20—20 kr; Burszán Mihály 10 kr. — Az 1239 sz. iven: Sörös Zoltán veszprémi ügyvéd 1 frt. — Az 1541. sz. iven a kis-küküllőmegyei kölcsönösen segélyező takarékpénztárszövetkezet Dicső-Szentmártonban 5 frt. — Az 1769. sz. iven Szász-Régen város 13 frt 29 kr.

Összesen 156 frt 23 kr.

A hét első közlemény összege . 884 frt 41 kr.

Főösszeg 1040 frt 54 kr.

A szives gyűjtők és adakozók fogadják az egyházközség nevében hálás köszönetemet.

Segesvár, 1886. augusztus hó 8.

Szilágyi Márton,
egyházközségi pénztárnok.

A közönség köréből. *)

A t. közönség figyelmébe ajánlhatjuk a klastrom-utca 11. szám alatt lévő férfiruha-üzletet,

mely raktárát ujonnan akarván felszerelni, egy részét kisebb-nagyobb csoportokban a bevásárlási áron alul is eladja. — Valamennyi áru az **elismerő első rangú gyárakból** való s ép azért csak tiszta gyapjúáru kerül eladásra, mint sima és csikos divatárak, felső-, kabát-, nadrág- s öltönytösveték, valamint női esőköpenytösveték a jelen nyári s bekövetkező őszi időnyre.

Ugyanott raktáron vannak kész ruhák gazdag választékban, melyek részben mélyen a beszerzési áron alul adatnak. — Figyelmeztetjük ez üzletre a n. é. közönséget, hogy szükségleteit most jutányos áron fedezheti itt, a mig a készlet tart.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Helyi és vidéki hírek.

Csütörtöki lapunk megjelenése után egy sürgönyt vettünk Budapestről. Renkivüli fontosságánál fogva e sürgönyt, a mely ma lapunk élén van, helyi t. olvasóinknak külön rendkívüli lenyomatban kézbesítettük.

Nagy eső zuhant alá tegnap d. u. városunkra. Az utcák nagyobbára el voltak öntve. Helyenként a közlekedés meg volt szakitva. Hidakat vitt a víz magával. Ó-Brassóban pedig befolyt a pinczelakásokba.

Gróf Kálnoky Dénes, a magyar politikai világ ezen kimagasló főura a napokban Brassóban, városunkban járva, megtekintette a kiállítást. Ő Exc.-ája teljes meglegedését fejezte ki a látottak felett, meg volt lepelve iparosaink haladása által, nagyobb bevásárlásokat és megrendeléseket eszközölt. Örömmel értesülünk erről, mert Kálnoky Dénes gróf azon főurak egyike, kik tevékeny részt vesznek minden nagyobb hazafias mozgalomban s hiszszük, hogy az ő példája lelkesítőleg fog hatni.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter kinevezte Perényi Ferencz brassói járásbírói joggyakorlót a kovásznai járásbíróshoz aljegyzővé.

Kolozsváriak Brassóban. A kolozsvári kereskedelmi kamara, gazdasági egyesület, iparegyesület tagjai, a saját képviselői s más tekintélyes, előkelő férfiak a jövő héten a helyi kiállítás megtekintésére városunkba érkeznek. A társaság Vasárnap este indul el Kolozsvárról és Hétfőn d. u. érkezik Brassóba. Felesleges mondanunk, mennyire örvendünk kolozsvári testvéreink látogatásának s csak magunk részéről óhajtanók, ha a kolozsvári kiállításra viszonzhatnók ezen látogatást. A kolozsváriakat melegen üdvözljük városunkban, óhajtván, hogy rövid ittlétük emlékeztetése maradjon nekik is, nekünk is. Isten hozza őket kö-zénk!

A kiállítási épületet talán jó volna valami feltűnő jelvényvel ellátni: az idegen azt sem tudja, merre menjen. Egy lobogó, vagy feltűnő feliratok, vagy bármily más jelvények jók volnának oda.

Brassó Radetzkynek. Brassó város képviselő testülete legutóbb tartott közgyűlésében a Radetzky szoborra 100 frtot szavazott meg.

Debreczeniek Erdélyben. A debreczen-erdélyrészi kirándulás programját véglegesen megállapította a rendező bizottság. Elindulás Debreczenből szept. 4-én, érkezés Brassóba 6-án. Többet a program.

Gyorsaság. Az egy hónap előtti nagy esőzések Bolgárszeg külvárosban meglehetősen károkat okoztak. A patakok, csatornák kiáradtak, elmosták a partokat s majd a házakat is alá mosták. Ezen károk még ma sincsenek teljesen helyrehozva. Helyenként pedig nagyon primitív a helyreállítás. Azóta majd egy hónap telt el. Hiába: „Kronstadt voran!” — De hátulról.

Templomi zene. Vasárnap, f. hó 15-én Mária menyebementele ünnepe alkalmából a helybeli r. k. templomban d. e. 10 órakor ünnepélyes templomi-zene lesz. Előadatik: Jaschik Gyula „Ünnepi mese

F-ben, mint Ave Mária nyitánya Proctól, sopranra s hegedűszolara. Sopran: Schmidt Mari k. a., hegedű Krause ur. Ezt követőleg Weiss L. „Graduale” Bariton solo orgona kíséret mellett, Muresianu Jakab tanár által.

Czimbalom-hangverseny. Ma, szombaton és minden másodnap a városi sörcsarnokban Kóczé Vilma Nagyváradról czimbalom-hangversenyt rendez, hármaskísérettel. Kóczé Vilma, ki még csak tíz éves, hat havi gyakorlat után kitűnően játszik czimbalmom s a közönségnek bizonyára élvezetes estét fog szerezni. Ajánljuk figyelembe.

Talált tárgy. F. hó 11-én a klastrom-utcában egy ezüst karperecz találtatott, elvesztője kellő leírás mellett lapunk kiadói hivatalában átveheti.

Figyelmeztetés. Azon t. kiállítók, kik a kolozsvári iparkiállításra részt venni kívánnak, felkéretnek bejelentési izeiket legkésőbb Hétfő, f. hó 16-ig Szterényi József, egyleti titkárhoz juttatni, minthogy azokat még betérjesztendő a kolozsvári kereskedelmi kamarához.

Szomorú hírről kell megemlékeznünk. Tegnap sürgöny érkezett Málnásról, hogy közéletünk egy veterán harcosát, Szele Istvánt, ki egy negyedszázadnál hosszabb idő óta vett tevékeny részt a város magyarságának életében és fejlődésében, szélhűdés érte. — Mindegyikünk csak „Szele bácsi” néven szólította a jó öreg urat, ki ez idő szerint nehéz betegen fekszik. — Az eset villámgyorsasággal terjedt el városunkban s mindenütt általános részvétet keltett, mert Szele Istvánt szereti mindenki e városban.

A reschinari oláh templom, egy hazafias szerkesztő s a „Gazeta”. Két héttel ezelőtt — talán éppen múlt hó 28-án — egy hazafias lapocska szerkesztője egy más úrral megfordult Szebenmegye Reschinár községében. Az az idegen ur a „hazafias lapocska” szerkesztőjének megmutatta a község nevezetességeit. Többek között a nagy Saguna sirját s a régi oláh templomot. A templomban feltűnt nekik, hogy minden csilláron a kétfejű sas ékeskedik. A „hazafias lapocska szerkesztője” megkérdezte a község jegyzőjét, — a ki a kísérelő volt — miért van ott a sas, hisz mi Magyarországon vagyunk, a kétfejű sas pedig még az abszolutizmus maradványa. Sőt meg is mutatta, hogy az a kétfejű sas csak oda van téve, nem tartozik a csillárhoz. Nagy bünt követett el ezzel a szerkesztő; legalább úgy látszik. Mert notárius uram két hétig törte a fejét rajta, hogyan juttassa e sérelmet nyilvánosságra? — Végre megírta a „Gazeta”-nak. Ez azután nagy bölcsen jegyzi meg: csak azt szeretné tudni minő nyelven kérdezte ezt a szerkesztő? Megmondhatjuk — kedves kolléga. — Hát bizony magyarul is, németül is, románul is. Most talán meg van elégedve?

Havazás a havasok közt. Karinthiai Kleinkirchheimből írják f. hó 8-ikáról. A múlt vasárnapi havazást, mely a felső karinthiai Alm csuesait hóréteggel borította be, hosszan tartó eső után ismét hó követte, mit nagyon is érezhetővé tett a valóban télies hideg.

Száz éves kenyér. Marmaros-Szigetről írják a „Kol. Közl.”-nek: A megye levéltárnoka a régi iratok rendezgetése közben egy csomagra akadt, melyen ez a felirat állott: „Qualitas Panis Marmatici penuria Anno Domini 1786.” — Egy darab kenyér a száz év előtti mármarososi inséghől. Szörnyű ránézni e kenyérnek nevezett „valamire”, mely most is szájalmat kelt az iránt a szegény nép iránt, mely azt fogyasztani volt kénytelen. A darált zabból készült kenyér ehhez a sütethez képest valóságos kalács, mert ebben a „kenyér”-ben csak egy rész zab, a nagyobb rész pedig fakéreg-törmelék. Mint kuriózumot őrizte meg a megye hogyha majd súlyos napok következnek, a késő unokák elmondhassák: az 1786-iki szomorú kenyérrel még sem vetekedhetik a mostani kenyér, azon tullicizálni már csak a halál képes.

Nagy sikkasztás történt, mint Cagliariából jelentik, az őt állomásozó karabinierik pénztáránál. A hiányzó összeg 10.700 lirára rug. Egy ezredest felfüggesztettek, egy hadnagyot és egy századost elfogtak. A hadnagy atyja deponálta az egész elsikkasztott összeget.

Piaci árak

Brassóban, 1886. augusztus hó 13-án.

— Zikéli Henrik jelentése. —

H	Buza	legszebb	6.20
		közepes	6.—
		vegyes	4.—
	Rozs	legszebb	3.—
		közepes	2.70
	Árpa	legszebb	2.50
		közepes	2.30
	Zab	legszebb	2.10
		közepes	1.90
	Törökbuza		4.—
K	Kása		3.20
		Borsó	3.60
	Lencse		8.—
	Fuszulyka		3.80
	Lenmag		—
	Burgonya		1.10
	Marhahus		—34
	Disznóhus		—36
	Juhhus		—24
	Faggyu (friss)		—

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. augusztus hó 14-én.

Román papírpénz a 20 frankos	8.70 vétel	8.72 eladás
ezüstpénz a 20	8.66	8.70
Napoleon d'or (aranypéz)	9.98	9.99
Török lira	11.26	11.28
Arany	5.86	5.88
Orosz papírrubel	122.—	122.25

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 5285. — 1886.

Hirdetmény.

Az itteni folyó évi július 31-én 5111.1886. szám alatt kelt hirdetmény kapcsában félreértések kiké-
rülése végett köztudomásra hozatik, miszerint azon kutyák is, melyek kötőn vezettetnek, a szájkosárral el kell hogy legyenek látva, minthogy ellenben a gyepmester által elfogat-
tatnak és elpusztíttatnak.

Brassó, 1886. augusztus 7-én.

(355) 3-3

A városkapitányság.

Szám 1109.—1886. tlvkí.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ügyvéd Waedt Rezső végrehajtónak Dános Lingner Katalin végrehajtást szenvedő elleni 5 frt. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbírósa) területén lévő Dános községe házában fekvő, a dános 35. telek-jegyzőkönyvben A+1—17 rendszám alatt Lingner Katalin szül. Schwarz és Lingner János tulajdonaiul felvett összes ingatlanokra az árverést 675 frtban ezennel megállapított kiállítási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 6 napján d. e. 10 órakor Dános községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási árban alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, készpénz-

ben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881: LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvárt, 1886. április 29-én.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
(345) 1—1

Máthé,
kir. albiró.

ÜZLETVÁLTOZTATÁS.

Sabadeanu J.

czipő- és kalapraktárát áthelyezte

a felső-ujtca 485. sz. alá, özv. Sotir-féle házba.

Nevezett üzletét teljesen újonan, minden polgári és katonai lábbelikkel, dus választékban felszerelte s csak bátorodik a n. é. közönséget figyelmeztetni, hogy nagyon csekély haszon mellett, különösen leszállított árokon a legolcsóbban árusít készpénz fizetés mellett, kérve tisztelettel a n. érd. közönség szíves jóindulatu pártfogását.

(353) 3—3

(175) 14—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ.

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

újonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

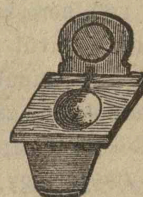
Vendéglő és sörcsarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiac közvetlen közelében.

BARTHA R.

Oltalmat vész ellen

nyújtanak nyílt árnyékszékek az egészségnek ártalmas kigőzölges és léghezam meggátlása által a legújabb

szabadalmazott árnyékszékülöim

öntött vasu, belül zománcozott edényekkel, melyek légmentesen elzárhatók és mindenrová igen könnyen különös előkészületek nélkül alkalmazhatók.

Árak: 1 drb festett 9 frt; 1 drb fényezett 10 frt. Szétküldés utánvétellel. — Számos budapesti házban, valamint vidéken berendeztetett

FEIWEL LIPÓT első magy. vasbutor- és iskolapad-gyára által Budapest,

Aradi utca 60. sz; raktár: Gizella-tér 5. szám alatt, a hol olcsó budapesti háztelkek megvétele felől felvilágosítások is adatnak.

(341) 3—3